

cítit se lépe

Zvládat své emoce je klíčem ke štěstí...

Kdo umí s emocemi pracovat, ten se stane psychologicky silným a tím pádem odolným vůči vnějším vlivům. Jak to ale provést? Praktický návod přináší kniha „Jak zvládat emoce pomocí obrazu živlů“ z pera Ing. Vladimíra Jelínka, spoluautora a lektora metody řízené a kontrolované detoxikace organismu (fyzické i psychické).

Jakmile pochopíte zákonitosti emocí jako tekových, dokážete pracovat se slabými stránkami vlastní emocionality. To je základem velké, pozitivní změny v životě...

Zvládat své emoce je dluh u mění. Jen si vzpomněte, kolikrát za den vás této vytodí rozesmát, kdy nastupí úzkost či pocit méněcennosti. „Umění emoci“, které Ing. Jelínek v knize popisuje, představuje jednu z praktických a hlučobých točanek jak pracovat na správném posouzení vlastních emocionálních stavů k tomu, aby chom byli vnitřně silní a přestali být vlivěři tím, co se děje kolem nás.

Detoxikace těla i myslí

Pokud máme dlouhotrvající, chronické problémy (komunikační, vztahové, zdravotní...), zpravidla není možné naučit se zvládat své emoce bez cítiť, detoxikace organismu. Toxiny v těle totiž zatěžují nejen naši imunitu, ale také nervový systém. Ten pak zpětně ovlivňuje naše emocionální chování... Přetneš tento kruh je tedy možné pomocí odstranění toxinů a latencních infekcí z těla, aby dalo krátkozájemné a sladké vztahy a usměvavého inuitivního systému, který už pak zpravidla sám zvládne jejich odstraňení. Detoxikace organismu může být velmi rychlá, záleží na tom, jak komplikovaná osobnost člověk je, tedy tedy či méně, ale mohou jí dle spisu o roky.

Ruka v ruce s fyzikou sebou by měla jít i detoxikace psychická. Je třeba pochopit, jaké vlivy používáme modely chování, jaké je naše nejčastější a stále napakované jednání a reakce na vnitřní podnuty, působí zde také zřetelný otisk dětství, prezentativní ohodni, konflikty, které se kdysi staly a zažívaly u nás bluhoko pod kůží tuk, že nás ovlivňují i po desítkách let, mnohdy po celý život, díkou s tím něco neudělali ne... Aby však člověk mohl něco změnit, musí si být vědom, že chodí ve vysokých stopách. Je proto třeba odstranit emisionální programy a smýšlenky, které nás přivedly stále znova do stejných situací a pocitových stavů, ze kterých se neumíme vymanit, je třeba zrušit staré emocionální háboje dávných traumat, zaujmět prozitík a zážitků, které v nás sice nadále zůstanou vyryty jako prastaré reliéfy do skály. My ovšem změnitne svéj emocionální vztahy k témtě vzpominkám...

ROTO SHUTTERSTOCK.COM

Dochlete svůj koktejl živilů

Emocionalita každého jednotlivce člověka je naměchána jako koktejl z pěti základních prvků - s konkrétní povahou (znakem) se člověk už narodí. Je to dáno nejen genetickou výhrou, povahou a emocionálním světem rodiců, ale také vlivem prastředi, dcí růžové člověk přichází na svět a v něm pak v důsledku vyrůstá. Dálež to podruhé v tím, ve kterém obnáší můj se člověk narodil - tu vše zanechá hluboký otisk vnevoďané paměti novorozence ve smyslu „takový je svět“. O tucí minky umění emoci je jen induduchy - doplnit život, který schází, a vyháněvat ty převádějici.

Výsledkem je pak emocionální stabilní, ale zároveň dynamický a kreativní člověk s usměvavou a hubotou v svém vnitřním světěm prozívající naprostou koředodenní radost. Jak doplnit zbyhající živly? O tom je právě zmíněná kniha...

III Umění emoci se podobá stevně pyramidy. Je třeba stavět postupně, od spodu i z vrchu. První, druhý, třetí i čtvrté umění emoci (jak je v knize rozděleno) tak zceládne postupně a vystavíme si na poseny i základech svůj bytelný dům, který doda všechnu a nemá žádoucího pohnutí... Tím zásimním je vydělit si, že za své pocity si nesmíme zadpovídat sami. Přidavajte se pravidl do ráží. Jste vzdálí, závidíte, bojíte se, sáháte všechno? Může se to změnit a vy jste tím, kdo to udělá.

Archetyper jsou zrcadlo

Čím si můžeme žít emoci, kterou aktuálně cítíte, tím více můžete prožít ochranné obrazy živlů a tím větší růžehýt vašeho života. Ohebné rohoze - lidé vám mohou lhát, být agresivní apod., protože jim to vnitřně dovolte. Změňte svůj postoj, archetyper živlů vám pomůžou, stačí si představit daný obraz včasné silně, po dobu cca 5-10 vteřin. Důležité je, že živel musí být vizualizován v ten okamžik, kdy emoci prožíváme.

Rodost = oheň, starost = země, smutek = kov, strach = voda, agrese = dřevo.

RADOST/výhra/prohra: Je bláječná, ale pokud s klouzne do extrémních euforických pocitů a vzdál je třeba je krotit. Pýcha totiž přechází v pád... Představte si proto situaci, ve které někdo hasí oheň v ovořu. Symbolickým ideálem máčeho chování, v biblické obraz horřícího kříže, který nikdy neshofí. Tu je tu, k čemu se něruje ne. Tedy hořet rodost. Ale nechat se žárem splnit na prach...

STAROST/přemýšlení: Pokud se přistihnete, že příliš přemýšíte či kalkulujete, na několik sekund si představte

druhý člověk srdcem kořenem, které pronikají zemí, strom, jde vyrůstat ze země (nebo že vypadá stromem). Můžete se také jít projet do lesa... Emocionálně tento obrázek představuje epustění struha do postoje a odpchnutí se z msta smrcem z výkonu nějaké akce. Uleva se dostaví v podobě hlučného rádečku, který vychází z podvědomí,

SMUTEK: Vizualizujte si se svým havířem se železa, například pojorujete starého kováře na vsi, jak tam v něm železo a kováříci. Smutek vás přejde - je roztaven, neboť životním (radost, spokojenost, štěstí, láska) přeráží prvek kovu (smutek, bělost, lhost).

STRACH: Představte si řeka, která klidně plýtí ve svých březích. Můžete si říci mluhas: „Řeka má své břehy.“ Strach vás opusť, protože ještě si uvědomíte, že se kterou je plýnos řeka udržena v březích. Opustění strachu je zpravidla dospívání vlivným a hlučokým nádechem, který vás získá spontánně a podvědomě.

VZTEK/agrese: Při podezření aktuální (plastu) agresy si představte konkretizaci situace, v níž oslavíte se sekyry větrovým stromu nebo provrástíte koře. Snadtež se na květinu čisté plýtle nebo kev sekyry. Vnímejte opravovací kyjíček řešil, který vyzákladíte. Dále pomáhají následující vizualizace: říční polen, sečkání trávy kusou, výkrování, dlabání dřeva...

Jak zvládnout agresu druhého člověka? V představě vezměte polínko (tzn. jeho agresu), otevřete dvířka plápolajícího kruhu, polínko tam hodte a pozorujte, jak se krásně rozhrolo, pak přidávejte další... To stačí, aby se situace najednou změnila (například že spontánně rozesmějete) a protivníka tím zaskočíte. Agresor (manipulátor) si vždy vybírá slabé - dovolí si na vás, prolže mezi oslabené určity živél. V momentě, kdy se změníte, už nebude tebe vhodnou kořistí, protože i vaše energie se změní.

Přitahujeme to, na co myslíme... Kdybychom režily si životní žádoucí strachy, obavy, lítost, neplán a neustálou přemýšlení, můžeme žít se ubíral zcela jiným směrem. Pracovat se svými emociemi je proto užitečný (a nezbytný) druh umění, kterému se lze naučit.

„Pokud si čtenou z této knihy odnesete byt jen jedinou myšlenku, kterou mu bude ku prospěchu, splnila kniha moje očekávání. Budě-li se k ní čtenář vrátit opakovaně, pak budu rád, že s ním budu moc sdílet hluboké pravdy lidské civilizace, kterýžli se s nimi dohnou.“ uzavírá autor. *

Helena Miková
Ediční a spolupracovnice: Ing. Vladimír Jelínek
www.eccekab.cz